

Jak prožít poslední dny před zhroutilím Světového řádu aneb Zákon času od Nestora

Zdroj: <https://rutube.ru/video/a337be28035ec122bff7bae5c7494716/?ref=search> překlad, titulky Irena Anery

Vzpomínáte, jak ještě před několika lety byl svět takový tichý a poklidný? Nic se nedělo. Hlasatelé ve zprávách ospale přežvýkávali novinky z nějakého toho zapadákov: Jak tamhle spadl strom nebo tuhle dal někdo někomu pěstí. Hasiči v Saratově sundali z jabloně koťátko. Život byl všední, předvídatelný, bylo v něm útulně a teploučko, jako pod peřinkou. Tou nejhorší zprávou, pokud si vzpomínám, byla snad jen ta válka v Osetii. A kde vůbec je ta Osetie? Čert ví kde, je to stejné, jakoby to bylo někde na Marsu. Kvůli tomu přece z prohřáté postýlky nepolezeme. Jenže asi tak v roce 2014 se na příslušníka davu, hovícího si v posteli, najednou sesypal vagón ocelových kolejnic. S třeskem jedoucího vlaku realita vtrhla do jeho tichého světa a rozervalá tuto iluzi na kousky. Tanky v Doněcku, Krym, chalifát, jatka v Sýrii, ozbrojení lidé v Kapitolu, Tálibové, Kalibry, Chašukdzí... Soused, který tě včera zdrbal, že jsi nepřispěl na žárovku na společné chodbě, křičel a prskal, druhého dne za živa uhořel v Oděse. Rudé krvavé řeky tečou arabskými pouštěmi a proti nim se valí černé řeky běženců, kteří šplouchají s kloketem proudí do Evropy. Hranice se hrouť a prezidentové padají na kolena před černochoy. Zuří požáry a povodně. Každý den jsou nové revoluce.

A všechen ten binec není ničím v porovnání s „pandémií“ koronaviru drtící planetu jako parní válec. Vasja, který se ještě včera bezstarostně válel na peci a znuďeně sledoval seriál o řidičích kamióňů, se dnes balí do kondomu, navlékl si masku a klopýtajíc, sotva dechu popadajíc, se běží nechat očkovat. Včera sám nazýval vládu bandou chamtivých pederastů, kterým nelze svěřit ani rezavou konev, a dnes jim svěřuje své zdraví?!

Tak co se to děje? Co se to na nás odevšad valí? Co je to za UDÁLOST X, která uvedla do pohybu tu lavinu neštěstí řítících se na svět? Je potřeba ji vyhmátnout, čapnout ji v té temnotě, vytáhnout na světlo a pořádně si ji prohlédnout. Očividně je zcela konkrétní, když dokonce i ten nejhoupější, nejospalejší a od života stále odtržený pivní ožrala začal pozorovat její důsledky. Naskočila mu husí kůže a cítí, že se děje něco strašného.

A já odpovídám, ano, je tu taková konkrétní UDÁLOST X. A dříve, než ji prostudujeme pod mikroskopem, řeknu jen jedno, že ten svět, který dnes vidíte za oknem, se už rozpadá. A pod údery čeho? Pod údery budoucnosti. Takže svět dožívá své poslední světlé chvílky, hrouť se pod údery budoucnosti, jako předpotopní letadlo z překližky a hadru v nárazech uragánu. Je to dobře nebo špatně? Je to přímo skvělé! Vždyť ten svět, ve kterém žijeme, je totalitární otrokářské peklo. Ohromný prasečák, kde nás pěstují na maso a my jen bezmocně kvičíme a hemžíme se pod jeho zahnojenými špinavými stěnami. Znamená to konec, hanebné fiasko a veškeré dějiny nás k tomu polehoučku vedly. Měli jsme dva tisíce let na to, abychom tu vybudovali ráj na zemi. Místo toho lidé celé ty dva tisíce let pobíhali s dřevěným křížem v rukou, bloumali po mrtvých lesních cestách posetých mrtvolami, pili z hnilobných potoků, žvýkali suché listí a tak při tom svém putování nic nenašli, nic nestvořili, nic nevybudovali, jen se proměnili v prasata. A tento prasečí svět vypadá následovně. Bohatí a chamtiví sedí nahoře a kálejí z těchto svých výšin na dobytek brodicí a živící se těmito fekáliemi. Tato zářící zlatá pyramida je vrchol parazitismu a lidožroutství. To je vše, čím se může pochlubit dnešní příslušník davu, to je vše, čeho dosáhl. Všechny ty žvásty o vědeckém pokroku a lidských dobrodincích jsou zredukovány na ni. Takže žádní dobrodinci nejsou. Jen muklovská hierarchie a rozbité koryto. Stádo otroků cinkající svými řetězy. A na tom by mohly světové dějiny

skončit. Jenže najednou, když už to vypadalo, že je vše ztraceno, začíná se dít něco podivuhodného. Z té zlaté pyramidy z nějakého důvodu náhle začínají utíkat krysy. Ukazuje se, že ta pyramida se už dávno ve slunci neblýská, drolí se a rozpadá. Ztrácí své kouzlo, její základy stojí na tenkých nožkách ze slámy a ty se dávno podlamují a hrouť. Brzy se celá tato struktura sesype. Je to dar z nebes, mávnutím křídel kouzelného ptáka, co za nás dělá veškerou práci, napravuje všechny naše chyby, zatímco stojíme s otevřenými ústy. Ten pád pyramidy bude grandiózní podívanou, velkolepou a ničivou, kterou se však přežít nepovede všem. Ale co je na tom to nejpřekvapivější? Že nikdo z těch prasat zavřených uvnitř o tom nemá ani šajnu, takže se na to nepřipravuje. Žijí si prostě jako vždycky. Ryjí rypákem ve shánce po žaludech a nic jiného nevidí ani neslyší. Jen občas se bázlivě rozhlédnou, když se okolo nich začnou třást zdi. Úplně stejně se chovají pohlaváři pyramidy. Ta elitní prasata shromážděná nahoře. Létají si v oblacích a se zběsilou zuřivostí dál hrabou peníze, aniž by si uvědomovali, že tyto sladké časy jsou už minulostí. Už to nepůjde jako dříve, urvat si miliardy a v klidu si žít. To skončilo, teď budou miliardáře kuchat jako zvěř a nikdo se neschová. Ten, kdo dnes myslí na peníze, přemýšlí zadkem o včerejším dni. Svět už upadl do agónie. Ten chlívěk vzplanul. Spuštěny byly procesy osvobození šílené energie. Pyramida se hrouť, sype se, odpadávají kusy zdí, ozývá se z ní skřípot a brzy se skácí. Uvnitř už praskají skla a z asfaltu se kouří, jenže tyto jevy nikdo nevidí. Masy dobytka to nevidí, jen to maličké oko až nahoře to všechno vidí a chápe. Ví dobře, že je to pěkný průser, jeho konec.

Takže ta UDÁLOST X o které jsem mluvil, po které se planeta začala zmítat v uragánu, proběhla jednou z rána, všedně a bez hlučných efektů, tiše a nepozorovaně. Ze stěny pyramidy se odloupl malý kamínek a spadl dolů. Potom popraskaly základy a stavba se naklonila.

V roce 2014 se ve světě začal HROUTIT DOLAROVÝ SYSTÉM. Takže to, o čem všichni tak žvaní a čeho se tak dlouho bojí, už se celá léta děje. Naivní prostáček však čeká, že ho o krachu dolarového systému budou informovat v televizi a on stejně jako vždy bude sedět s popkornem v ruce v bezpečí před svou televizí a v klidu to sledovat. Vůbec ne, přítelíčku, krach dolaru vypadá úplně jinak. Popřemýšlej, kde se na tvém obličejí vzala maska a v rameni injekce. Proč tě zavírali ve tvém bytě a jak to souvisí s emisí peněz. Proč ruínují tvůj závod, kdo platí za ty lockdowny? A jak ta „epidemie“, spaluje inflaci. Koronavirus je ohromná dřevěná berla, která zadržuje dolar před krachem. Zatímco se příslušníci davu dohadují, zda koronavirus existuje nebo ne a zda je nebezpečný či ne, odvádí koronavirus svou práci. Vysává vaší platební schopnost jako pumpa a hasí tím inflaci. Takže virus vlastně zametá inflační fekálie pod koberec a tím kobercem jste vy sami. Tak dál uctivě sledujte všechno, co vám vykládají v televizi a buďte hezky poslušní. A myslíte si, jací jste to pašáci! UPŘESNĚNÍ. Já nepopírám existenci COVID – 19, neboť na YouTube je to zakázané. Já vám jen ukazuji, kam musíte netočít svou hlavu, zaměřit kukátko, abyste uviděli to, co je tak očividné, že koronavirus, to je píchnutí adrenalinu do srdce dolaru, pilulka života, která ho vzkřísila z hrobu, posadila na náhrobek a aniž by ho nechala vydýchat, za ucho odvěkla do práce. Upřesnění číslo dvě: Nepleťte si příčinu s důsledkem katastrofy. Svět se NEHROUTÍ PROTO, že krachuje dolar. Naopak, ten otrokářský kurník se zázračně rozpadá sám. Dolar je jen páteří systému, který nevydržel zátěž a prasknul, načež pyramidu podepřeli berlemi. To znamená, že zavedli závažná omezení paralyzující světovou ekonomiku, což vedlo k masovým bankrotům a umožnilo znovu spustit tiskařský stroj. Dokud jsme ještě u tohoto tématu, zdůrazním pár zajímavých momentů. **Zaprvé**, pokud čekáte, až věda vyhraje nad koronavirem, jste pěkný nekňuba, protože ten virus bude jen sílit a vzrůstat. Bude přicházet ve vlnách do té doby DOKUD:

- a) bude dolar pociťovat inflační zátěž,
- b) nebude zaměněn za novou měnu, bitcoin nebo Juan,
- c) se nezhroutí světový průmysl,
- d) se nezhroutí liberálně–buržoazní kapitalismus a na jeho místo nepřijde marxismus a islám,
- e) nebude zlikvidována základní věda a vzdělání,
- f) počet obyvatel neklesne na jednu miliardu.

Co? Že ten virus může zabít šest miliard? Samozřejmě že ne. Virus s tím nemá nic společného. Ti lidi budou zabiti jiným způsobem. Popřemýšlejte, jak asi. Tedy, dokud se svět nevrátí do středověku, bude ten prokletý koronavirus neustále vyhrávat. Ale na druhé straně, teta doktorka vám v televizi

přeci vysvětlila, že pro boj s epidemií stačí nosit masky a nechat si píchnout injekčičku do ramínka. Potom všechny problémy zmizí úplně samy. Nu což, přece by vám teta nelhala! Zadruhé, ten krach pyramidy je dobrá zpráva, ale kromě toho také poněkud děsivá. Neboť po té katastrofě bude muset Rusko, ano právě Rusko udělat pořádek na planetě, rychle a tvrdě. To právě Rusko bude muset ohlásit novou koncepci přežití. A pokud to neudělá, nebo to udělá příliš těžkopádně, či příliš pozdě, rozpoutá to ve světě taková jatka, ze kterých se už lidstvo nevymaní. Bude to rozsáhlá, technosférická, ekologická, ekonomická a vojensko-politická katastrofa. Příslušníkovi davu se smradlavou maskou na TLAMĚ začne vřít asphalt pod nohama a nebude to vůbec žádná sranda, protože já osobně nevidím, že by tu bylo Rusko, to silné a zdravé Rusko plné sil, připravené světu předložit svou koncepci. Když je ruský voják, ve kterého jsou skládány všechny naděje, pivním ožralou ověšeným úvěry a ušlápnutým televizí, spotřebitelem bez vlastní vůle a svědomí. Ale to jeho se přece budou ptát: Vasjo, co máme dělat? Pomoz! Zachraň nás, vždyť jsi do prdele Rus! A co on na to odpoví? „ Béééé, vždyť už taky nosím masku a jsem očkováný, tak co ještě ode mne čekáte?“ ABYS PŘESTAL BÝT DEBILEM!!!!

Takže svět se sype na kousky a koronavirus je to je lepidlo, které ty kousky k sobě lepí zpátky. To znamená, že je to reakce systému na pokus o jeho zničení. Zamyslete se nad tím, jak to vypadá, když se takový systém začne bát. Například, když se rozpadá nějaký malý státeček. Správně, zavádí se stanné právo a tvrdý policejní režim, zavírají se hranice, zavádí se zákaz vycházení a tvrdá cenzura, vydávají se propustky, A hlavně se z ničeho nic objeví mocný nepřítel, se kterým je nutné okamžitě začít bojovat, potom bude možné díky válce s ním ospravedlnovat jakákoliv zvěrstva. To samé začalo i po krachu dolaru, jen v celoplanetárním měřítku. Dolar padnul a systém reaguje zvěřským policejním režimem. Tím nepřitelem byl prohlášen virus. Dobrá, ať je to tedy virus. Není to jedno, pod jakou záminkou budou uzavírány hranice? To nejdůležitější je, aby lidé v toto nebezpečí skutečně uvěřili. A jak to udělat? Nebudou přece skutečně rozšiřovat smrtelné viry?! Samozřejmě že ne. Máme tu přece 21. století! Stačí využít marketingové technologie! Existují čtyři způsoby jak přesvědčit každého, dokonce i toho nejmalichernějšího skeptika, že virus je reálný.

Zaprvé, ukazovat přeplněné pokoje v nemocnicích.

Zadruhé, můj kmotr, tchán, bratr, soused zemřel na koronavirus. Já sám jsem to viděl, i když, pokud se zamyslím, tak vlastně neviděl, jen jsem na slovo uvěřil ufnukané sousedce, tetce Máše. A ta zase uvěřila doktorům a ti by přece nelhali!

Zatřetí, já sám jsem div nezemřel, když jsem chytil chřipku! Přežil jsem jen ZÁZRAKEM!

Začtvrté, koronavirus je reálný, protože kam mizí ty milióny zemřelých?

Tyto čtyři body skutečně potvrzují realitu koronaviru. Nebo je to prostě eskamotáž, strašák, kterými je zastrašován televizní ubožák. To vám bohužel nemohu blíže vysvětlit, protože takové video jednoduše zakážou. Na YouTube jsou přísná pravidla. A vlastně ani nemám náladu přežvčkávat to, nač může každý střízlivě uvažující člověk přijít sám, když v sobě potlačí ufnukané, usmrkané dítě. Toto téma tedy necháme viset ve vzduchu, ať si to každý promyslí sám a já se vrátím k tomu hlavnímu.

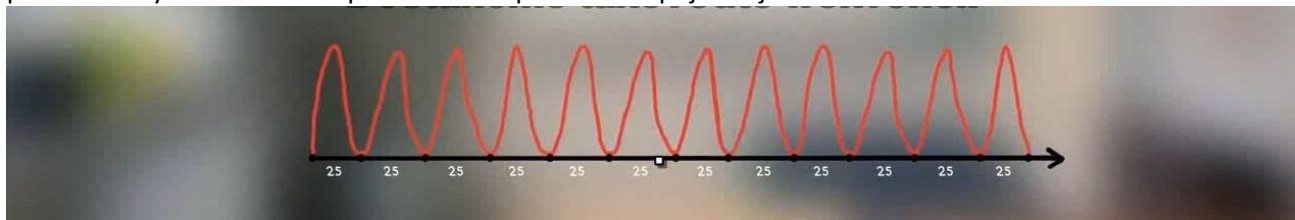
Jak umírají civilizace?

Naše civilizace už stojí na kraji vykopaného hrobu a jednou nohou je uvnitř. Umírá v mladém věku, je jí pouhých 13 000 let – myšleno po zkáze Atlantidy. Včelám je například 30 miliónů let a stále si tu žijí. Tedy přesněji žily, než příslušníci Homo Sapiens otrávil biosféru. Nyní ty chudinky zemrou společně s námi. Nu, co už, blbě je něco jiného, že nás, lidi smetá uragán, údery větru s námi mávají jako s trenkami na šňůře. Už se trhají nitě a praskají švy a nic se nedá dělat, nikdo to nedokáže zastavit, žádná „dokonalá“ OSN ani Vladimír Putin, nedokáže to ani globální prediktor. Dokonce i on je jen ve vleku toho procesu a pouze se rukama snaží ucpat díry na potápějící se lodi. Tak v čem tkví příčina těchto procesů? PROČ se svět hroutí a co je to za neznámou sílu, která přichází a pokouší se smést náš mizerný, ostudný, ale přece jen náš dům? Tato síla je pulsem Všehomíru, energií, která vytváří i ničí civilizace. Její název zní prostě: ZÁKON ČASU. A na to, co je ten zákon času, jak vypadá a funguje, se podíváme podrobněji. Takže prediktor tisíce let řídí národy jako ohromný slizký kraken dusící je svými chapadly a za celou dobu se nic nezměnilo. Tak to alespoň vidí příslušník davu. Ten si myslí: „Nu, stejně jako byla zlatá pyramida za egyptských faraónů, tak je tu doposud a nic se nemění.“ Ano, skutečně si můžeme myslet, že v dějinách je všechno stabilně na dvě věci, že zlo se vždy ukázalo být

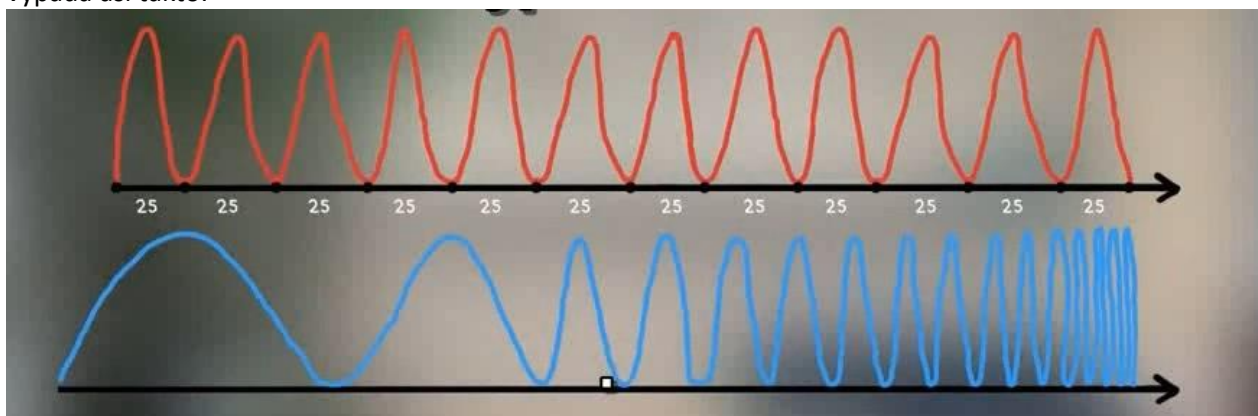
chytřejší, šikovnější a organizovanější a vždy tak vítězilo nad námi, slaboduchými hlupáky. A za poslední dva tisíce let se ta nadvláda černých parazitů jen upevnila. Nyní má to zlo navíc k dispozici i digitální technologie a tak s konečnou platností sevřelo naše hrdla do svých kleští. Je to s podivem, ale tak to není, je to právě naopak. Svět se od dob egyptských faraónů změnil kolosálním způsobem. A ty změny zasáhly právě ty krále. Parazité po celé dějiny s ostudou ustupovali ze svých pozic a s ostudou z nich ustupují i dnes. Je to ovšem rozumné o tom pochybovat, vždyť dnes, v roce 2021 žijeme v otrokářském pekle, v dusném, po kotníky splašky zalitým kreditně finančním prasečáku, kde jsou všichni lidé otroky už od svého narození. To je pravda. Tak co to tu melu o ustupování z pozic? Prediktor skoupil celý svět, má pod kontrolou všechny banky, armády i zdroje. Tak v čem spočívá ten ústup? V tom, že dříve tento výsledek, ten stabilní otrokářský prasečák dokázal globální prediktor udržet velice snadno, bez vynaložení velkého úsilí, levou rukou. Nemusel se ani moc snažit, prostě ležel na zlaté matraci a byl o něco chytřejší než ti ostatní. Žilo se mu bezstarostně a sladce. Jenže uplynulo dvacet století a dnes tito strýčkové, aby si udrželi moc, musí pořádně hýbat zadky, namáhat své silové a intelektuální zdroje, nervovat se a hekat, potit se, padat a ustupovat, sténat námahou. Život tak není žádná slast, kaviár jim padá z rukou a pyramida praská ve švech. Hvízdavě supí a ztrácí dech jako starý vlak selhávající po každém provedeném manévru. Takže udržovat stabilitu toho prasečáku je stále složitější. Moc se jim sype mezi prsty jako písek. Procesy se stávají neřiditelné. A čím více jsou neřiditelné, tím nebezpečnější se stávají otroci uvnitř pyramidy. Tím jsou chytřejší a drzejší a to opatrněji a uctivěji je nutné s nimi jednat, mírněji s nimi nakládat. Ty matice dříve utážené až na doraz je najednou nutné nepozorovaně povolovat. Jen si vzpomeňte, kolik hodin denně pracovali antičtí otroci, makali fakticky beze spánku. Bylo jim dovoleno jen si zdřímnout, skočit si ulevit, vypít sklenici záparů a znovu k veslům. Zato ve středověku už se otroci začali trošičku flákat, pracovali už jen 15 hodin denně, děti 12. A dnes mají otroci osmihodinovou pracovní dobu a zákoník práce, mateřské, dovolené a odbory. Myslíte si, že takové dárečky nám parazité dávají z čistoty své duše? Z dobrého srdce? Být to na nich, tak byste i dnes, v 21. století seděli v železném náhubku s udidlem v zubech a pod údery biče roztáčeli dřevěné kolo, místo toho, abyste rejdivili po telefonu svým špinavým prstíčkem. Jenže už to nejde, takto s vámi jednat. Ty časy jsou pryč. A jak lidé umírali před 300 lety? V Anglii zakázal král Jiří „třicátý osmý“ tuláctví a bezdomovce rozvěsili po všech sloupech. Samozřejmě nešlo o žádnou svévoli, ty lidi přece normálně požádali, aby přestali být bez domova. Jeho veličenstvu se to nelíbí! „Tak vy nepřestanete? Pytel na hlavu a na trám!“ Tehdy nikdo ani nepípнул a dnes britský parlament projednává city gayů. Utírá slzičky pedofilovi, kterého nenechali zneužívat děti. A aby obyvatelstvo naočkovali, musí ho PŘEMLOUVAT! Představte si, jaká to pro ně musí být rána. Jak je to ponižující, přemlouvat prase, aby se nechalo naočkovat! To znamená, že jsou globalisté otřesení a zdrceni, přímo kypí nenávistí a nic s tím nenadělají. Dnes musí oni, paraziti, aby mohli masově zabíjet lidi, vymýšlet různé lsi typu humanitárních fondů, oblastí ozbrojeného konfliktu a potravinářských přísad. Dokonce ani miliardář si nemůže dovolit jen tak znásilnit hezké dítě na dětském hřišti jako dříve. Nyní musí vést konzultace s advokáty a obracet se na firmy vydělávající si únosy. Vždyť dříve prostě feudál přišel na svatbu a užíval si tam s nevěstou. Všichni se na to s klidem dívali a dál uctivě jedli. Takže ustupování z pozic je v tom, že teď je nutné se s tou spodinou párat, mořit se sní, neustále se před ní uskromňovat, místo obušku a biče používat měkkou sílu. A co znamená měkká síla? Zcela jiné přístupy, daleko více promyšlené a složitější, vícestupňové, rozvětvené. To ovšem časem vede k tomu, že se systém stává složitějším a tím pádem ztrácí stabilitu. Globální prediktor už nedokáže na svých zádech dál unést tu vzrůstající lavinu, zvládat čím dál větší složitosti svojí mazaností a proto je nucen polehoučku ustupovat z pozic. USTUPUJE! Železná vůle i disciplína klesají, začíná bordel. Tu i onde se kácí celé segmenty jeho řízení. Bez kontroly se pyramida otřásá, vzdouvá a praská, stále jí hrozí, že se zhroutí. Ano, zatím se stále drží, ale ty procesy narůstají a až chaos dosáhne svého maxima, dojde k výbuchu. To znamená, že to, co vždy patřilo globálnímu prediktoru bez úsilí, musí nyní držet zuby nehty, potit krev, se supěním, zalykajíc se námahou s prošoupanými podrážkami. A vepředu ho čeká nevyhnutelný krach. Jak už jsem říkal, tak ta síla, ten uragán vytrhávající z pyramidy okna i zdivo, celé její kusy, se nazývá ZÁKON ČASU. A odkud vane tento spásný vítr? Kde je jeho mocný zdroj? Když řeknu, že je to BŮH, tak vás taková odpověď asi neuspokojí, že ne? A to je škoda, takové pěkné jednoduché vysvětlení, které

by nám ušetřilo spoustu času. Ale když ne, tak ne, bude nutné to vysvětlit složitěji, důmyslněji, ale přitom jednoduše, tak, jak by to vysvětlila prodavačka pečiva okolojdoucímu.

Když se člověk narodí, tak své dny tráví svobodně a bezstarostně, opájí se životem asi tak 25 let. A potom ho najednou napadne, že by se také měl stát rodičem. Těchto 25 let života je délka jednoho pokolení. Vyznačíme tato pokolení na přímce a spojíme je. Dostaneme takovouto frekvenci.

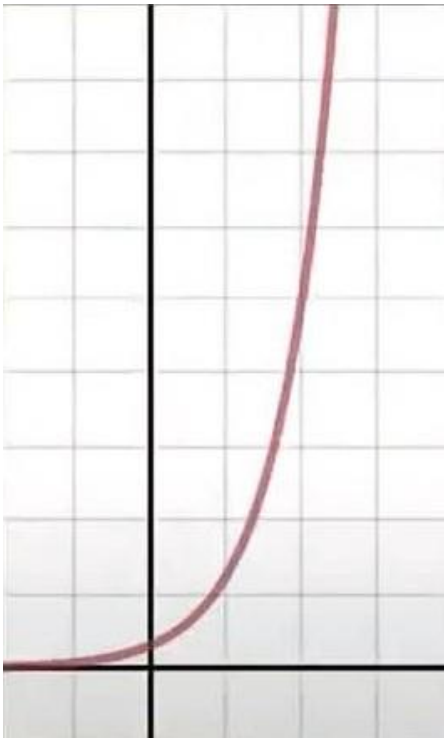
Tato křivka je zajímavá tím, že se nikdy nemění. Lidé se vždy rodili se stejnou rychlostí, i když byla válka a krize. No ano, někdo o pět let dříve, někdo o trochu později.....ale celkově zůstává ta frekvence výměny pokolení přibližně stejná, 25 let. Bylo tomu tak za carů, je to tak nyní a bude to tak i v budoucnosti, s jejími robotickými hajzlíky a MacDonaldy na Měsíci. Tento obrázek však popisuje pouze schopnost lidí se rozmnožovat. Nic víc. Ale člověk je bytost kulturní a produkuje nejen děti a smetí, ale i informace. Proto je potřebný ještě druhý obrázek popisující informační aktivitu lidí. A ten vypadá asi takto.

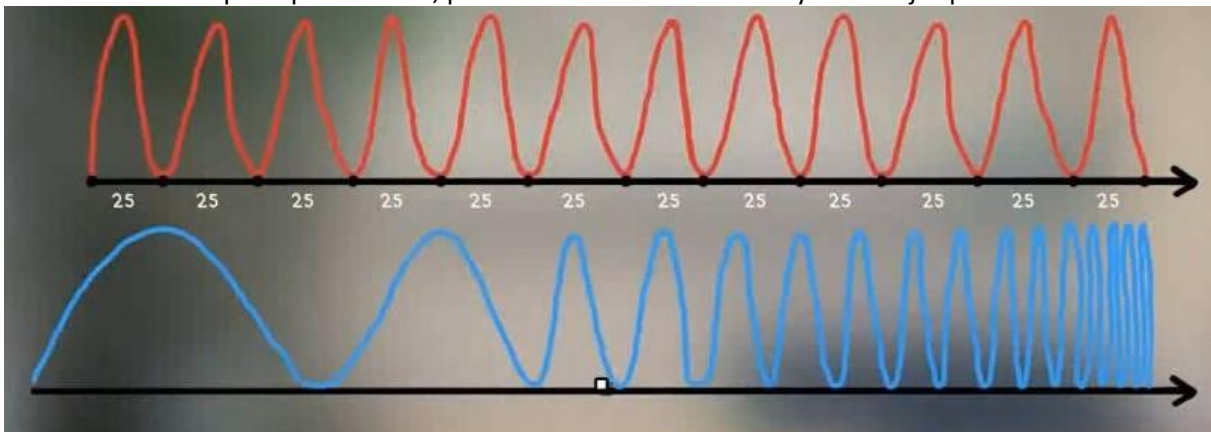
Tato frekvence udává rychlost, s jakou se ve společnosti obnovují znalosti a technologie. Jak je vidět, tato křivka se od té první liší tím, že není rovnoměrná. Napřed má delší periodu, to je starověk, kdy byly technologie primitivní a měnily se pomalu.

Potom pokrok začal nabírat obrátky a perioda se začala zkracovat a na konci se technologie přímo utrhly ze řetězu, jejich vývoj se prudce, fakticky nezadržitelně zrychluje. Jak dlouho může trvat takové zrychlení? Matematika nám říká, že moc dlouho ne. Na vrcholu procesu dojde k výbuchu a systém splaskne. Protože pokrok nemá zpětný chod a více už se pak zrychlovat nemůže, neboť už teď probíhá exponenciálně.

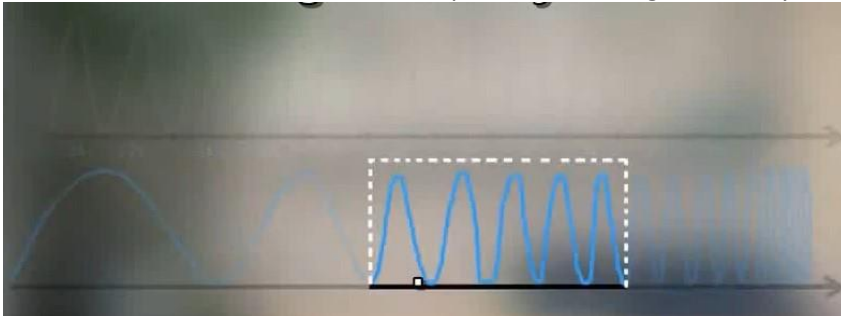
To znamená, že společnost čeká technosférický krach. V okamžiku X prasečák jednoduše zevnitř exploduje technologickým výbuchem a déšť úlomků zasáhne všechny: páníčky, jejich obsluhu i samotná prasata. Ruiny prasečáku budou ještě dlouho smrdět spálenou srstí, ale časem to z nich vyvane a budou zaváty horkým pískem po kterém budou běhat ještěrky. To znamená, že společnost sama sebe žene do hrobu, aniž by proti tomu něco dělala, a teď už je otázkou času, kdy v něm skončí. A co je potřeba? Neztrácet čas a hledat východ z budovy, která se každým okamžikem může zhroutit, a zachránit se. A až se potom zhroutí, posadit se na písek a zamyslet se: „Jak budeme žít dál? A hlavně pro co? A jak budeme budovat budoucnost, aby se pod tíhou technosféry zase nezhroutila?“ A teď si vezmeme postupně začátek, prostředek a konec této křivky zobrazující pokrok.

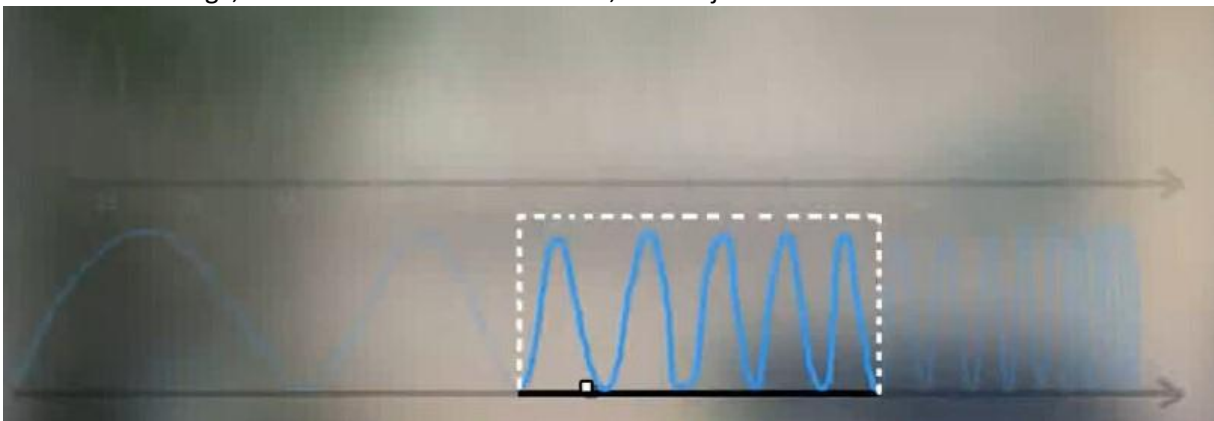
Její začátek, to je hluboký starověk, kdy je ta perioda změny technologií natolik dlouhá, že jedna trvá několik staletí. (Poznámka: ukazuje se, že historie je napsána na zakázku a tato perioda možná není po katastrofě tak dlouhá, jen to jen několik set let, možná jen necelé tři století)

To znamená, že v krátkém životě jednoho člověka ten pokrok vůbec nebyl postřehnutelný, nic se nedělo, čas ustrnul. Když se Váška narodil, všichni jezdili na koních, celé své mládí strávil na povozu, zestárnul s bryčkou a na hřbitov ho odvezli na saních za frkání koní. Za celý jeho život se v dopravě nic nezměnilo. Stejně tak se nic nezměnilo v zemědělství, zdravotnictví či matematice. Jak Váška počítal do sta a odečítal osminu z pudu, stejně tak jeho děti sčítaly čísla klacíkem v písku. Je snad těžké řídit lidi v takových podmínkách? Je to elementární, když se člověk rodí a umírá se stejnými skromnými znalostmi o světě, které se mu vejdou do kapesníku. Když jednou celkem zběžně a bez zvláštního úsilí

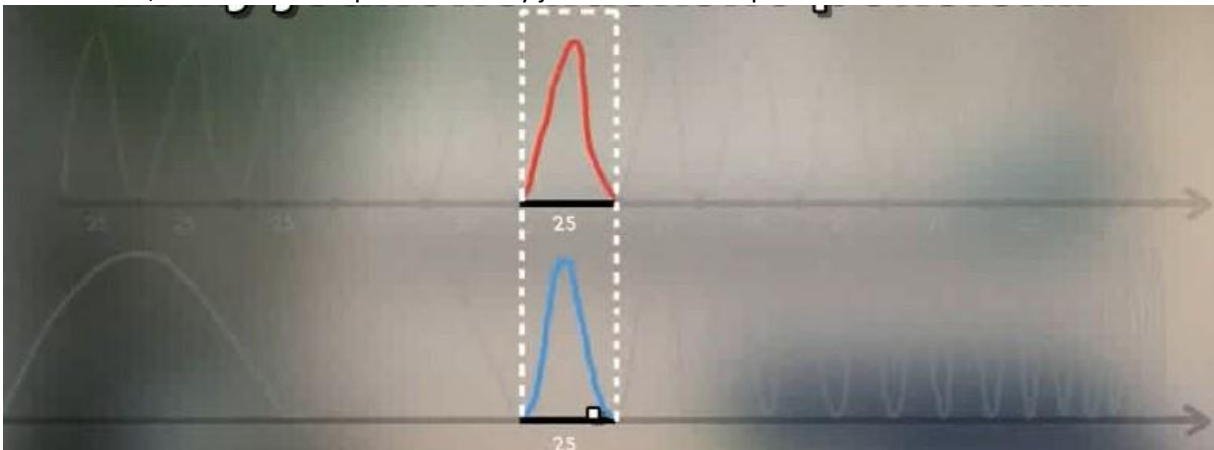
nastavený systém zůstává neměnný tisíciletí, funguje jako hodinky, úplně sám. Otroci jsou v řetězech uzamčených zámky. A tak můžete zcela uvolněně jen dohlížet na to, aby informace o řízení zůstávaly v úzkém kruhu vaší rodiny. Chraňte tyto znalosti pečlivě a starostlivě, ukrývejte je před bloudivými zraky pod černým hadříkem a váš prasečák bude fungovat tisíce let. Budete králem, bohem, bílým sáhibem s modrou krví, vládcem. Na každé svatbě vás budou vítat a zadnice nevěsty vám bude k dispozici. Stabilita takového systému s nulovým pokrokem je prostě kolosální, nic ho nemůže destabilizovat. Jenže vám na vztek se pokrok technologií začne urychlovat.

Společnost se tak stává inteligentnější a složitější. A ta hrstka znalostí, která vám stačila pro řízení mas, začíná selhávat, zaostávat v čase. Panicky vyskočíte ze svého divanu a začnete své znalosti dopracovávat, zdokonalovat, přehodnocovat a potom tyto informace předáváte níže do řídicího okruhu, svým pohůnkům. Ale zatímco se takto plahočíte, ty informace opět zastarávají. A to velmi rychle. Sotva stačíte napsat nové instrukce, už jsou bezcenné a zaostaly v čase. A abyste si udržel monopol, tak ty znalosti, o které se opírá pyramida, musíte NEUSTÁLE obnovovat! V rychlém tempu. To znamená, že ti parazité začínají mít práce nad hlavu. Zastavit pokrok nedokážou, přestože se o to pokoušejí ze všech sil, neboť vědí, k čemu to povede. No a časem se perioda zkrátí natolik, že ta obnova technologií, která dříve trvala třeba 600 let, trvá už jen těch 25 let.

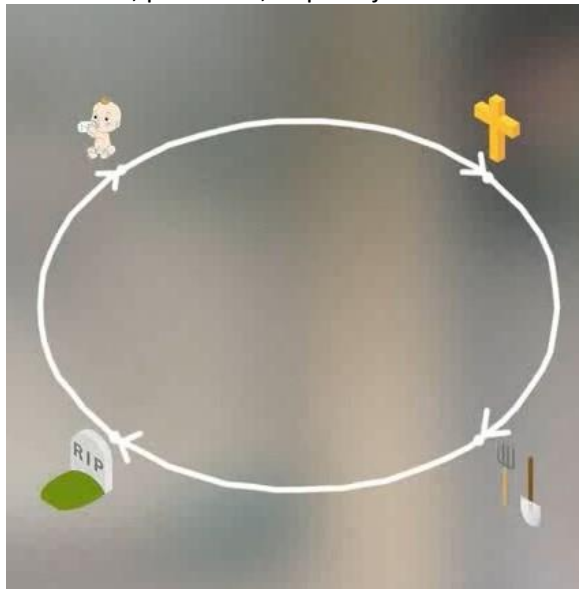
To znamená, že se srovnala s periodou délky jednoho lidského pokolení.

A co to znamená? To znamená, že poprvé v dějinách, spodina začne pozorovat POKROK. A to znamená globální šok, to znamená sociální výbuch. Ve vědomí otrocka se objevuje nový, hrůzu vyvolávající vjem, který se nám dnes zdá zcela běžný. Ovšem tenkrát to bořilo všechny šablony. Je to vnímání času. Ano, dříve čas neexistoval. Lidé žili v prázdnotě a svůj život vnímali jako jakýsi uzavřený kruh.

Narodíš se, pokřtíš se, odpracuješ si své a zemřeš.

Narodíš se, pokřtíš se, odpracuješ si své a zemřeš.

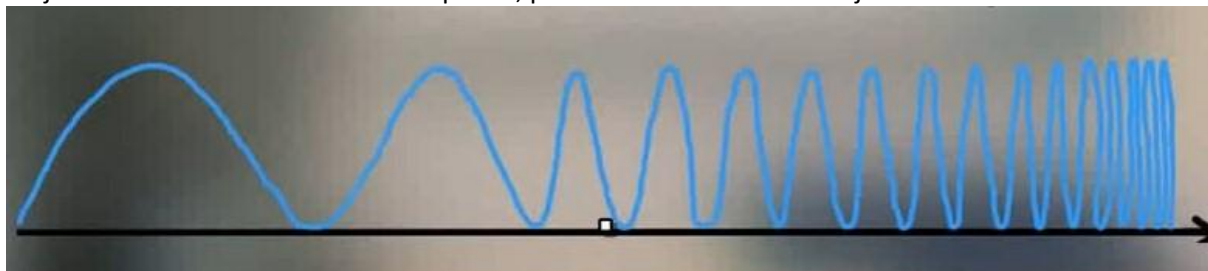
A takto donekonečna, bezúčelně a bezútešně. Ale najednou se čas narovnal do přímky a jako střela se rozletěl do budoucnosti. A to jako hrom z jasného nebe začalo bortit všechny základy společnosti, nárazovou vlnou to zpřetrhalo zažité stereotypy jako papír. To byl ten okamžik, kdy parazité, kteří poprvé pocítili strach, začali pomaloučku balit kufry. Konec.

Perioda se zkracuje tak rychle, že jeden jednotlivý Váňka není schopen sledovat, co se to děje.

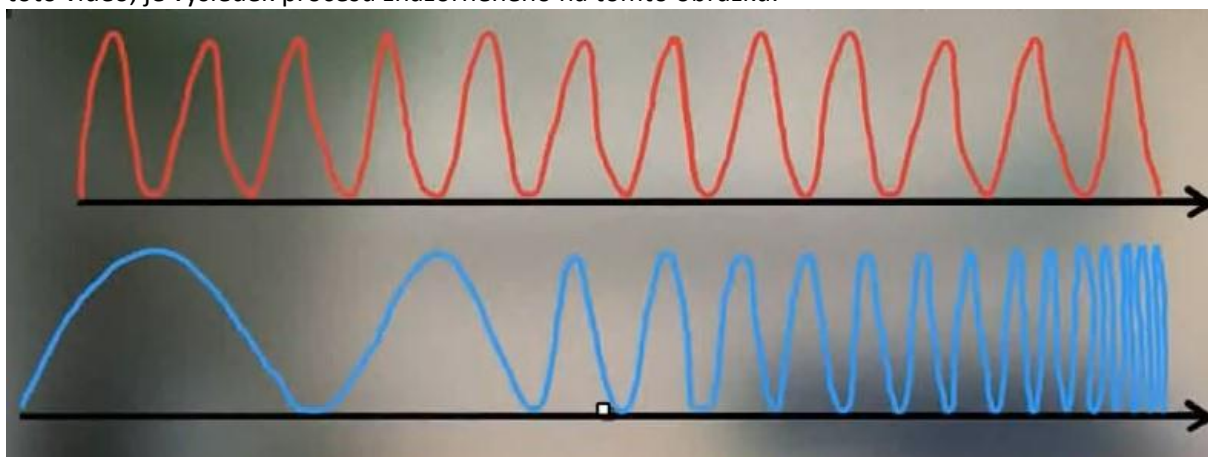
Před očima se mu rozvíjí budoucnost. Technologie se mění jedna za druhou. Drbe se na hlavě a diví se: „Jak je něco takového možné?“ Narodit se za dřevěných saní, na vojnu odjet v nákladáku a zemřít kvůli prošlé pizze objednané přes internet. Dnes se ty technologie mění vlnou tsunami, tak často a tak rychle, že žádný systém zasvěcení globálního prediktoru nemůže takové intenzívně obnovování informací ustát. Znalosti stárnou rychleji, než stačíte zásobovat své pohůnky metodickými příručkami, než skončí jejich studium na elitních školách, takových jako Harvard, Oxford, Yale, které produkují nekompetentní čeládku neschopnou chopit se řízení. Moc změkla, obnovuje se chabě, neohrabaně, za skřípotu kostí, vláčejí kufry se starými příručkami, zaostává za společností, motá se někde na konci zástupu a skřehotavě za ním něco huláká. Jenže zbytečně, moc přichází o monopol. Znalosti probíjejí zdi tajných komnat a rozlézají se z paláců do prostředí obyčejných lidí jako obrovští švábi, kteří běhají po ulicích, poráží lidi, skáčou jim na tváře a sami jim zalézají do uší i nosu. A aby za těchto podmínek ten prasečák alespoň nějak dále fungoval, v podmínkách, kdy každý ožrala toho ví více, než zasvěcený zednář, je globální prediktor nucen k tomu prasečáku neustále dodělávat přístavby a jeho fungování se stává složitějším. Stále více se nafukuje a den za dnem se sám stává **zmatenější, neohrabanější, agresivnější a dělá čím dál více chyb. Dobytek, který dříve úslužně plnil jakékoliv jeho**

choutky a padal mu k nohám, se najednou začíná chovat nepředvídatelně. Jednoduché páníčkové manévry, dříve plněné na lusknutí prstů, nyní vyžadují vysilující práci množství institutů. Globální prediktor ustupuje ze svých pozic, stahuje se do sebe, vykupuje se od spodiny milodary a úlevami. Pokus udržet si alespoň nějakou kontrolu, je jako udržet holýma rukama odpadávající dveře rozjetého auta. Ale zatímco se takto pachtí, perioda se stále více zkracuje.

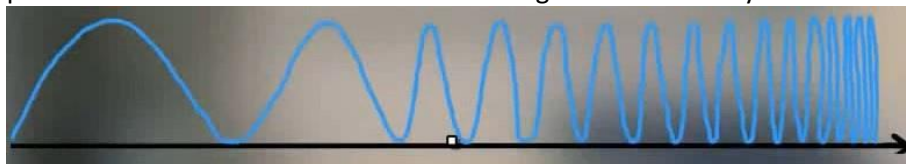
Otázka! Co myslíte, proč světoví pohlaváři najednou dovolili Rusku pozvednout se z kolen po devadesátých letech? Proč mu po tolika letech ostudy a ponižování dovolili mít silnou armádu a prezidenta, co nechlastá? A kdo se jich ptal? Prediktor se teď sám chytá za Rusko, aby alespoň nějak, vůbec nějak fyzicky přežil. Aby v prdeli neskončila celá planeta. Tak počkej, tady něco nesedí?! Přece jsi sám tvrdil, že řídit dobytek je snadné a my jsme přece všichni dobytčí zombie. Ano, řízení je snadné, ale udržet sedm miliard lidí v dobytčím stavu je stále složitější.

Závěr: Získali jste informace o prasatech? Dostali jste do rukou zbraň! Vždyť to je tajná informace, okultní znalost ukryvaná pod černým hadříkem celá tisíciletí. Nyní si těmi tajnostmi můžou vytříť..... Lidé se dozívají pravdu. Drbají se na hlavě a už tak nelpí na těch korytech. To, že se teď díváte na toto video, je výsledek procesu znázorněného na tomto obrázku.

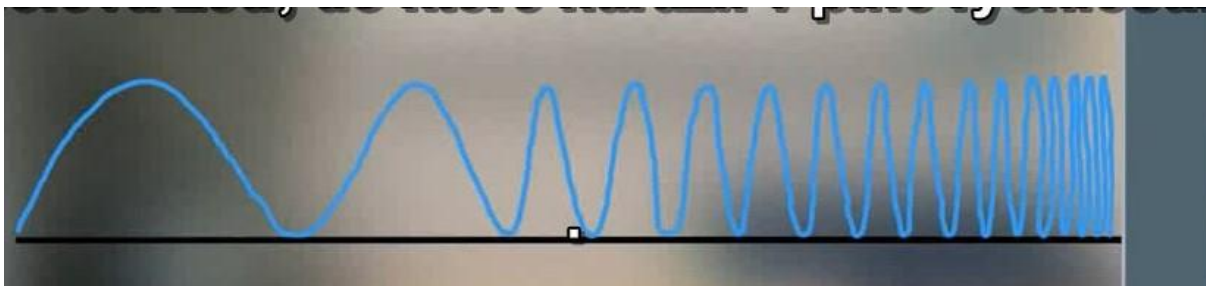

Vůbec to není o tom, že se nějaký blogger potřeboval vykecat. Ty znalosti vyvěrají samy jako láva z vulkánu. Je pozdě snažit se je dovnitř zadupat bačkorami.

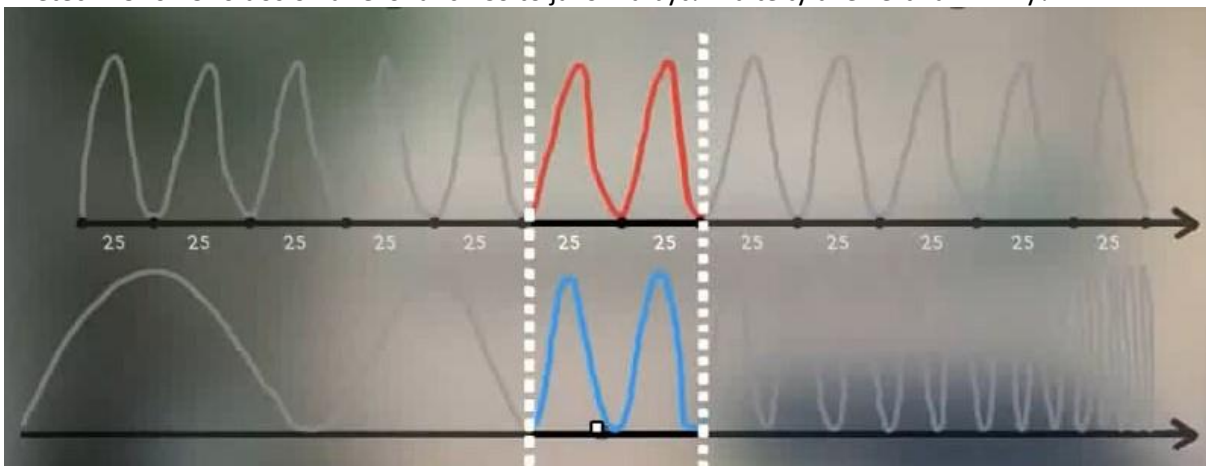
Zeptáte se: A proč není možná prostě násilně zastavit pokrok? A co myslíte, že asi tak globální prediktor dělá? Proč myslíte, že se tu objevil koronavirus? Co se jeho prostřednictvím pokoušejí zastavit? Jednoduše si představte sami sebe na místě globálního prediktoru. Jak zastavíte tu poblázněnou křivku? A co takhle zavedením globální karantény??

Co takhle vytáhnout na lidi něco tak šokujícího a rozsáhlého, co by dokázalo zvrátit chod dějin?? Sevřít do kleští všechny globální procesy, přidusit je, snížit jejich teplotu až na nulu a zamrazit je? Proč se tu objevil koronavirus? Sami se nad tím zamyslete! Já vám to nepovím. Pokus zastavit ten pokrok probíhá už dlouho. Největší útok proti budoucnosti byl proveden v sedmdesátých letech. Tenkrát se na cestě pokroku najednou ocitla ocelová zeď, do které narazil v plné rychlosti.

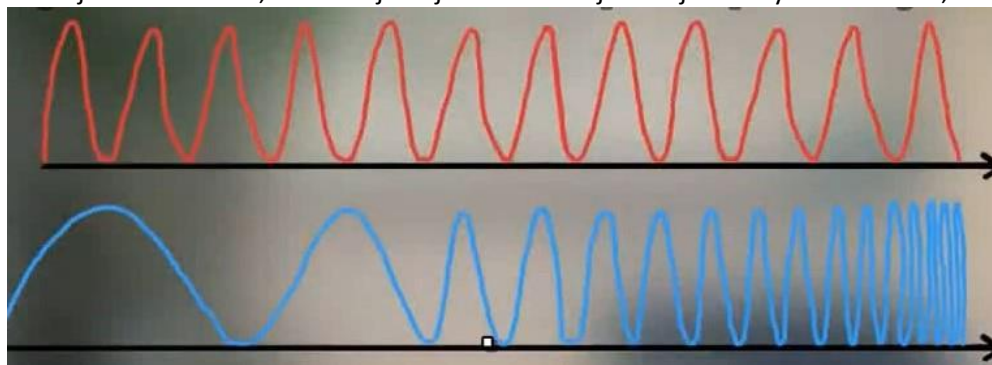
Ten výbuch otřásl planetou, svět se zachvěl a nic dobrého to nikomu nepřineslo. To tehdy v sedmdesátkách začali likvidovat vzdělávání a vědu, degradovat instituci rodiny, sociálku i zdravotnictví, uměle organizovat hlad, zaplavovat západ pederasty a muslimy, budovat kult černochoů a rozněcovat islámský terorismus. Ale hlavní rána byla vedena proti samotnému srdci pokroku, proti Sovětskému svazu. Rozpad SSSR vyvolal globální paralýzu a vlnu hrůz po celém světě, krach světového řádu. Což mělo tak monstrózní následky, že to vyděsilo dokonce i samotného globálního prediktora. Jeho úsilí však mělo svůj efekt a planeta téměř ustrnula na padesát let. Jenže téměř ustrnout není to samé, jako plně ustrnout. A dnes už procesy opět nabírají na rychlosti. Takže jak sami vidíte, nemají to nyní parazité snadné. A čím více jim to drhne, tím více ty běhny z televizních zprávách budou vyřvávat o epidemii. Jo, jo, našim pohlavárům pšenka moc nepokvete. Horko, těžce ještě víceméně kontrolovali tu situaci do konce 19. století, dělali si nějaké ty naděje. Ale na začátku 20. století se ostudně a s rámusem všechno začalo sypat. Došlo k tomu, čeho se tak dlouho obávali. V letech 1910-1920 došlo na rezonanci. Co to jako má být? Vidíte ty dvě vertikální linky?

Tak ty vám ukazují ten vzácný okamžik dějin, kdy se horní i spodní frekvence vyrovnaly. A co se stane, když se dvě frekvence takhle shodnou? Správně, dojde k REZONANCI. Když dojde k akustické rezonanci, praskají skleničky i ušní bubínky, vypadávají pancéřová okna, boří se mosty. A když rezonuje společnost? Správně! Také nic dobrého. Když rezonuje sociální systém, dochází k takovému globálnímu průseru, že všechno, co lidstvo do té doby z dějin znalo, v porovnání s tím bledne. Ta rezonance začala přibližně v roce 1910, což vedlo k řetězu revolucí a světové válce, která trvala více než 30 let a způsobila krach čtyř impérií: ruského, německého, britského a osmanského. Byla to jatka, při kterých zemřelo více lidí než ve všech předchozích válkách dohromady. Třeba už jen ten kulomet vynalezený právě v té době. Jen on splnil kvótu mrtvol na několik válek dopředu. Rezonance se na planetě zvrhla ve SVĚTOVOU VÁLKU, kterou mimochodem lidé díky svému idiotismu často dělí na 1. a 2. světovou válku. To jsou ale jen bláboly, ta válka byla jen jedna. A na dvě ji dělí zcela účelově, aby nikomu nedošlo, co se tenkrát stalo. Ta válka z let 1914 – 1945 byla, to dá rozum, uměle naplánována a spuštěna globálním prediktorem. Ovšem charakter té války překonal očekávání dokonce i těch nezasvěcenějších z nich. Nic takového nebylo v plánech, ani při zkouškách. Při jakých zkouškách? No těch obvyklých. Žádný hlupák přece nerozpoutá světovou válku bez přípravy, spoléhaje, že to nějak dopadne, tápaje na slepo. Před začátkem té řeze proběhla speciální přípravná simulace, kterou byla Búrská válka.

Malá zkušební válka, na které trénovali budoucí světová jítka. Tam si všechno pěkně vyzkoušeli, koncentráky, útočné metody, spojení, kamufláž i bezdýmný střelný prach, výbušné střely i obrněné vlaky. Rezonance zahubila 100 miliónů lidí a skončila vztyčením rudé vlajky nad Berlínem v roce 1945. Ta vlajka znamenala přechod společnosti do nového stavu, k nové logice sociálního chování, ve které se právě nyní nacházíme. To znamená, že svět se hroučí proto, že se zrychluje a všechny systémy a tím spíše ty parazitické, klesají pod svou vlastní vahou. Nadchází jiná realita, kde už nebude rozhodující množství peněz, ale kvalita světonázoru. Takže opět na vextlákém, čachráckém děláni prachů, na vydělávání peněz v předvečer globálního kolapsu je vrcholem idiotismu. Zeptáte se: „Nač bychom se tedy měli pachtit, když ten globální kolaps vše vyřeší?“ Ta vaše naivita je zábavná. Kvůli tomu, že ten globální kolaps může skončit osmým globálním vymíráním. Jak už jsem říkal dříve, tak BŮH je nejsrozumitelnější a nejkratší vysvětlení toho, co se okolo nás děje.

Toto malé schéma, zákon času, je ochranou civilizace před parazity. Je ochranným amuletem seslaným lidstvu Shora před takovými jevy jako je globální prediktor. Ale složíme-li ruce do klína a nebudeme dělat nic, tak zákon času rozboří prasečák i s lidmi uvnitř, s těmi ovce, které přišly o svou lidskou tvář. No a štafeta života, rozumu a vůle bude předána jiným druhům, třeba lučným kobylkám, nebo houbám....

Z videa zpracoval do textu: pepa